

Εν κατακλείδι

- Ο ρυθμός αύξησης της παραγωγικότητας ήταν, κατά μέσον όρο, μόλις 0,4% τον χρόνο τις τελευταίες δύο δεκαετίες. Σήμερα βελτιώνεται ξανά σταδιακά. Η οικονομία έχει ανάγκη από πιο αποτελεσματικές μεταρρυθμίσεις, ώστε να αυξηθούν η αποδοτικότητα και η παραγωγικότητα. Η συμπλήρωση αυτής της ανάλυσης με στοιχεία για την παραγωγικότητα της εργασίας ανά ώρα εργασίας –σε σύγκριση με την παραγωγικότητα της εργασίας ανά εργαζόμενο– ενδέχεται να αποκαλύψει νέα στοιχεία για το πού οδεύει η ελληνική οικονομία.
- Η δυνητική ανάπτυξη θα περιοριστεί ακόμη περισσότερο αν δεν αποκατασταθεί υψηλότερος ρυθμός παραγωγικότητας.
- Η επιτάχυνση των προσλήψεων στον δημόσιο τομέα, ώστε να δοθεί «ώθηση» στην οικονομία, φαντάζει ως πολύ ριψοκίνδυνη στρατηγική. Μια ασφαλέστερη στρατηγική, η οποία όμως αρχικά δεν θα απέδιδε τόσο, θα ήταν η δημιουργία ενός μικρότερου δημοσίου τομέα και η μεταφορά πόρων στον ιδιωτικό τομέα.
- Ο δημόσιος τομέας είναι σήμερα συγκριτικά μεγαλύτερος απ' ό,τι ήταν το 2001 και το αντίστροφο ισχύει για τον ιδιωτικό τομέα. Συνεπώς, η απασχόληση στον ιδιωτικό τομέα πλήρωσε μεγαλύτερο τμήμα στη διάρκεια της ύφεσης από την απασχόληση στον δημόσιο τομέα.
- Φαίνεται πως η συγκράτηση μισθών και προσλήψεων αλλά και η ενίσχυση της παραγωγικότητας στον δημόσιο τομέα είναι αναγκαίες ώστε να ελεγχθούν οι δαπάνες (περιορίζοντας την ανάγκη για επιβολή φόρων) και να βελτιωθούν η παραγωγικότητα και η βασική ανταγωνιστικότητα στην ελληνική οικονομία.